

[Finansministeren.]

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen omtalte i denne forbindelse også den investeringsoversigt vedrørende trafikken, som er tilstillet finansudvalget, og beklagede, at ikke hele folketinget var gjort bekendt hermed. Dette sidste kan der vel bødes på. Hvad de øvrige offentlige investeringer angår, kan jeg oplyse, at behandlingen af planerne inden for undervisningen og forskningen er vidt fremskredet, og at der i øvrigt arbejdes med at klarlægge investeringsønskerne også på andre områder.

Når regeringen har ladet den meget omtalte beretning vedrørende industriens stilling under markedsplanerne udarbejde og offentliggøre, er det netop udtryk for, at vi i regeringen har været opmærksom på, at der her foreligger centrale problemer. Der vil tillige i nær fremtid fremkomme en række andre beretninger omhandlende andre erhvervsmæssige og sociale spørgsmål i forbindelse med Danmarks deltagelse i markedsplanerne. Udarbejdelsen og offentliggørelsen af disse rapporter må netop opfattes som en håndsrækning til erhvervene og som et vigtigt skridt i retning af den industrielle oprustning, der er fornøden. Er det helt på tværs af liberalistiske tankegang at søge at løse vanskelighederne ved at lægge problemerne frem for offentligheden og opfordre erhvervene og arbejdsmarkedets parter til at drøfte egnede forholdsregler?

Det har i øvrigt været regeringen magtpåliggende såvel i overvejelserne vedrørende markedsplanernes betydning for dansk erhvervsliv som under forhandlingerne i Paris og andetsteds at holde sig i så nær kontakt med erhvervene som muligt. Regeringen har da også med tilfredshed bemærket, at arbejdsmarkedets organisationer har taget initiativ til at drøfte de mange nye problemer, som vil melde sig under de nye vilkår.

Det må vel også antages, at den rolige atmosfære på arbejdsmarkedet, der er en følge af de 3-årige overenskomster, vil skabe en god baggrund for disse drøftelser og gøre det lettere for erhvervene at disponere på længere sigt.

Både det ærede medlem hr. Erik Eriksen og det ærede medlem hr. Poul Møller genoptog diskussionen om stabiliseringslånet —

det er det, de ærede medlemmer kalder tvangslånet — dog ikke mere som et krav om at standse opkrævningen, men nu kun som et spørgsmål om at fremskynde udleveringen af obligationerne. Det ærede medlem hr. Poul Møller mente, det kunne være det samme for staten, om obligationerne udstedes nu eller i 1962. Hvis dette var tilfældet for statens vedkommende, måtte det vel indebære, at det også var det samme for skatteydernes vedkommende. Grunden til, at skatteyderne gerne vil have obligationerne nu, er jo imidlertid den, at de vil sælge obligationerne og bruge pengene. I nogle tilfælde vil der utvivlsomt blive tale om at bruge pengene til at finansiere investeringer, men mon der ikke i stort omfang ville blive tale om øget forbrug — og altså om reduceret opsparing?

Jeg forstod det ærede medlem hr. Erik Eriksens bemærkninger om de økonomiske fremtidsudsigter derhen, at det ærede medlem nærede visse bekymringer. Rimer denne vurdering godt sammen med ønsket om at få sat forbruget i vejret ved at frigive stabiliseringslånet?

Det ærede medlem hr. Poul Møller berørte også spørgsmålet om fremskyndelse af tilbagebetaling af den bundne opsparing fra 1951-52. Hertil kan jeg svare, at tanken om at finde former for en fremskyndet tilbagebetaling ikke er opgivet og er til overvejelse i regeringen.

Det ærede medlem hr. Poul Møller gentog en række tidligere fremsatte synspunkter vedrørende skattepolitikken, som jeg påhørte med stor interesse. Et hovedpunkt heri synes at være forestillingen om, at byggestøttelovens revision skulle muliggøre en omfattende skattelettelse, der kunne danne baggrund for forskellige reformer. Jeg tror, der næres meget overdrevne forestillinger — og det gælder også det ærede medlem — om mulighederne i den retning. Nedbringelsen af statens udbetalinger til boligstøtte vil ske gradvis over en længere årrække, bl. a. fordi udbetalingerne først sker et par år efter, at tilsagn er givet.

Jeg fulgte i øvrigt som nævnt med interesse det ærede medlems bemærkninger om skattelovgivningen og har noteret, at der synes at være sket en vis, skal vi sige tilnærmelse mellem vore synspunkter. Det ærede medlem synes nu villig til at drøfte